

XXXVII.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal.

(Fremsat i Folketinget den 20. November 1924 af Justitsminister *Steincke*).

I § 2 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal indføjes som nyt 2det Stykke:

„Endvidere kan den, der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare gennem Brandstiftelse eller ved at true andres Kønshedsfrihed eller legemlige Velfærd, umyndiggøres alene i personlig Henseende, jfr. § 46“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Anledning af, at Justitsministeriet har truffet Bestemmelse om Tvangsindlæggelse paa Vestre Fængsels Sygeafdeling af en Person, der den 27. Oktober 1924 havde afsonet en Straf af Forbedringshusarbejde i 3 Aar for uterligt Forhold overfor Smaa piger, blev der under Finanslovens I. Behandling, jfr. Rigsdagstidende 1924—25, Folketingets Forhandlinger Sp. 1086—1089, 1506—1520, 1535—1536, 1600—1604, 1605—1615, 1619—1628 og 1642—1643, rettet Opfordring til Justitsministeren om snarest at søge gennemført en Lov, der tillægger Domstolene Afgørelsen af, hvilke Forholdsregler der skal træffes overfor Personer som den omspurgte, der lider af en saadan seksuel Abnormitet, at det maa antages, at han, saa snart han kommer paa fri Fod, paany vil give efter for sine abnorme Tilbøjeligheder.

Formaalet med en saadan Lov maa være dels at værne Samfundet mod Angreb fra saadanne syge Personer, dels at

hjælpe disse, der vel er sig det retsstridige i deres Handlinger fuldt bevidst, men mangler Modstandskraft overfor deres sygelige Tilbøjeligheder. Dette Formaal findes at kunne opnaas ved en Umyndiggørelse af de paagældende Personer.

Reglerne om Umyndiggørelse i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal hjemler Umyndiggørelse i formueretlig Henseende, og, hvis den paagældende er rude af Stand til at drage tilbørlig Omsorg for sin Person, kan han til lige umyndiggøres i personlig Henseende, jfr. Lovens § 46. Der haves imidlertid ikke Hjemmel til at umyndiggøre alene i personlig Henseende, og med Hensyn til seksuelt abnorme Personer er Forholdet ofte det, at de paa alle andre Omraader er fuldt normale, saaledes at Domstolene muligvis ikke vilde finde Hjemmel til at umyndiggøre en saadan Person i Henhold til Bestemmelsen i Myndighedsloven § 2, 1), der aabner Adgang til at umyndiggøre